

Ζήτημα ὅμως γεννᾶται ὑπὸ ποίαν ἰδιότητα ὑπογράφουν οἱ ἐν στίχοις 14 καὶ 15. Ὡς μάρτυρες; Δύσκολον νὰ δεχθῶ ὅτι τοιοῦτοι ἀπητεῖτο νὰ προσλαμβάνωνται ἐπὶ *ὁμολογιῶν* ἐκδιδομένων ἐπὶ κοινοτήτων. Ἐπομένως δυοῖν θάτερον: εἴτε εἶναι καὶ αὐτοὶ ἐπιστάται, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁποίων οὕτω, προκειμένου περὶ τῆς Μήλου, αὐξάνεται κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην εἰς τέσσαρας, εἴτε προσελήφθησαν ἐπὶ τούτῳ πρὸς μείζονα ἀσφάλειαν τῆς δανειστρίας. Τοῦτο θ' ἀπεδείκνυε τὸ μὲν ὅτι διὰ τῆς φράσεως τῶν στίχων 8—9 οὐχὶ ἡ κοινότης ἢ ἰδίᾳ ὡς νομικὸν πρόσωπον, ἀλλ' οἱ τέσσαρες συνάπτουσι τὸ δάνειον, ἀδιαφόρως ἂν διὰ χρεῖαν τῆς κοινότητος, τὸ δὲ ὅτι ἀναλαμβάνουν ἀλληλεγγύως τὴν ὑποχρέωσιν εἰς ἕκτισιν αὐτοῦ.

Φαίνεται ὅτι τοῦ ἐγγράφου συνετάχθησαν δύο ἀντίτυπα, ἐξ ὧν τὸ ἓν εἶναι τὸ παρόν, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἔχει σφραγισθῇ διὰ τῆς σφραγίδος, ἀλλὰ βεβαιοῦται ἐν στίχ. 1 ὅτι ἔχει ἐπιτεθῇ αὕτη ἐπὶ τοῦ ἐνός, τοῦ παρακατατεθειμένου, ἴσως, παρὰ τῇ κοινότητι.

1

Τ.Σ.

2 =διὰ τῆς παρούσης κοινῆς ἐνυπογράφου καὶ ἐνσφραγίστου ὁμολο-
3 γίας φανερόνομεν καὶ ὁμολογοῦμεν ἡμεῖς οἱ κάτωθεν
4 ὑπογεγραμμένοι ἐπιστάται τῆς κοινότητος, ὅτι ἐλάβομεν δα-
5 νειακῶς διὰ χρεῖαν καὶ ἀνάγκην τοῦ κοινοῦ μας παρὰ τῆς
6 ἀρχοντίσεως μαριακιοῦ θυγάτηρ Ἰωάννου μπάου γρῶ[§] τὸν ἀρι-
7 θμὸν χίλια ἥτοι N: 1000: μὲ τόκον πρὸς δώδεκα τὰ ἑκα-
8 τὸ τὸν καθ' ἕκαστον χρόνον. ὅθεν ὑποσχόμεθα ὅλοι
9 κοινῶς ὅτι θέλομεν τῆς τὰ ἐγχειρίσει εἰς πρώτην τοῦ ἀναζή-
10 τησιν ὅσον τὸ κεφάλαιον καθὼς καὶ τὸν τόκον αὐτῆς.
11 διὸ εἰς ἔνδειξιν δεδώκαμεν τὴν παροῦσαν μας ἐνυπόγρα-
12 φον καὶ ἐνσφραγίστον ὁμολογίαν εἰς χεῖρας τῆς ῥηθείσεως
13 μαριακιοῦ εἰς ἀσφάλειαν. Μῆλος: 12: Ἰουλίου: 1818:

2^a X. 14 πρώτ(η) οἰκονόμος μεθόδιος ἱερομόναχος ἀρστηθέης: — —

3^a X. 15 οἰκονόμος μήλου βεργῆς

4^a X. 16 Ἰάκωβος.....

5^a X. 17 ἐπιστάτης γεώργιος

Verso

6^a X. 1 τῆς μῆλου 7^a X. γρῶ(σια) 1000:
2 1818 Ἰουλίου 12—
3 N° 3.

